

заль прѣвъзходството на своето обучение и тука славата му бързо пораснала : при него взели да се стичатъ отъ много градове и села младежи да научатъ новата метода ; много общини започнали да пращатъ при него млади момчета да се приготвятъ за учители.

Покрай основното училище, Ковачевъ отворилъ и по-горнѣо, нѣщо като класно училище съ двѣгодишенъ курсъ, наредилъ му програма съ особени прѣдмети, раздѣлилъ ученицитѣ на класове и започналъ да прѣподава въ отдѣлнитѣ класове, а по нѣкои прѣдмети събиралъ всички ученици въ едно. За пръвъ пѣтъ Ковачевъ започналъ да прѣподава педагогия (дидактика и методика), богословие, история, словесность, география, св. история и пр. Своята дѣятелность Ковачевъ схващалъ въ двѣ посоки: да въведе звучната метода въ отдѣленията и да приготви учители да прѣподаватъ по нея. По край това той много добръ схващалъ, че народътъ се нуждае отъ добри и развити свещеници, които могли би да бждатъ и учители. Заради това той обръщалъ голѣмо внимание на църковнославянския прочитъ и на *богословието* (тълкувание, обяснения, изучвания на св. книги). Прѣзъ 1871 год. свършилъ първия му педагог. богословски курсъ съ публиченъ изпитъ, който се продължилъ 2—3 дня. Ученицитѣ били длѣжни да държатъ и по една пробна лекция, за да покажатъ какъ ще прѣподаватъ прѣдметитѣ, които тѣ изучвали. Тѣзи изпити излѣзли много добри. Публиката останала много доволна. Славата на Ковачева още повече пораснала. Трѣбва да се знае, че въ тѣзи курсове имало ученици отъ Габрово, Велесъ, Тиквешъ, Прилѣпъ, София, Плѣвенъ и пр. Вънъ отъ това, Ковачевъ държалъ недѣлни сказки по черковна и по обща история. Много селени и граждани отивали да го слушатъ. Здравиятъ смисълъ, трѣзвиятъ и проникателенъ умъ на Ковачева му внушилъ да дава на